

PREDSJEDNIŠTVO MEĐUNARODNOG VIJEĆA FSR-A

PROJEKT TRAJNE FORMACIJE

MJESEČNA TEMA

SIJEČANJ 2011. – GODINA 2 – Br. 13

I. DIO: MJESEČNA TEMA

U svojoj je zadnjoj okružnici naša generalna ministra, Encarnacion del Pozo, obavijestila Nacionalna vijeća o idućem **Generalnom kapitulu** koji će se održati u **listopadu** u **San Paolu** u Brazilu. Glavna tema Kapitula bit će: **Evangelizirani da bi evangelizirali**. Kapitul će se baviti posebnim poslanjem FSR-a da izgrađuje evanđeoskiji i bratskiji svijet. Međunarodno je Predsjedništvo stoga odlučilo da će središnja tema trajne formacije za **2011. godinu** biti: **Evangelizacija**. Nadamo se da će sva braća i sestre, istražujući to područje, biti bolje pripremljeni za razvitak središnje teme našeg Generalnog kapitula.

Kako bi razvio temu evangelizacije tijekom 2011., skupina za formaciju će svoj rad usmjeriti na Apostolsku pobudnicu **Evangelii nuntiandi Paola VI**. Pružajući novi poticaj važnom radu oko evangelizacije, Pobudnica potvrđuje ulogu Crkve i svakog kršćanina (ne samo svećenika) u širenju Evanđelja, Radosne vijesti, ljudima današnjice. Papa Montini to je objasnio ovako: “*Još jednom želimo potvrditi da zadaća naviještanja Evanđelja svim ljudima tvori temeljno poslanje Crkve, zadaću i poslanje što uslijed velikih promjena u suvremenom društvu postaju sve hitniji. Da Crkva može naviještati Evanđelje, za nju je to zapravo milost i njeno poslanje, njena najdublja raspoznajna crta. Ona je upravo radi naviještanja Evanđelja.*” (br. 14).

Skupina za trajnu formaciju osim toga želi tijekom 2011. ponuditi mjesečne priloge na našoj međunarodnoj web stranici (www.ciofs.org). Povratne informacije primljene od mnogih bratstava ohrabrile su Skupinu da nastavi s objavljivanjem priloga i u 2011. Svaki mjesec prilog će biti predstavljen u dva dijela. U *prvom dijelu*, za koji je zadužen Ewald Kreuzer, FSR, pobrinut ćemo se da objavimo sažetak *Evangelii nuntiandi* s komentarima i pitanjima za razmišljanje u bratstvu. U *drugom dijelu*, koji sastavlja fra Amando Trujillo-Cano, TOR, pokušat ćemo naglasiti važne aspekte *Duhovnosti i Socijalnog nauka Crkve*.

Tema 1: Uvod u Apostolsku pobudnicu o evangelizaciji u suvremenom svijetu

EVANGELII NUNTIANDI

Autor sažetka i komentara: Ewald Kreuzer, FSR

Apostolsku pobudnicu **Evangelii nuntiandi** (EN) objavio je 8. prosinca 1975. papa Pavao VI. Naslov pobudnice dolazi od prvih riječi službenog teksta na latinskom: “*Evangelii nuntiandi studium nostrae aetatis hominibus*” (“*Naviještanje evanđelja ljudima našeg vremena*”).

Evangelii nuntiandi objedinjuje radove sa sinode biskupa održane 1976. (27. rujna – 26. listopada). Među sudionicima pripreme za taj skup bio je i kardinal Karol Wojtyła, budući Ivan Pavao II. Između tema predloženih za sinodu, papa Pavao VI. odabrao je onu o **evangelizaciji svijeta**. Razlog odabira te teme objavljen je u jednoj okružnici u kojoj stoji da će sinoda razmatrati “*temu evangelizacije kao ozbiljan problem Crkve pred izvršavanjem svoga poslanja koje je posljedica mnogostrukih i brzih promjena bilo u civilnom društvu, bilo u samoj Crkvi, i koje stoga određuju potrebu za sastankom kojem će u cilju biti da vidi kako, u ovom svijetu preobrazbe i u aktualnim okolnostima, ona mora izvršiti svoje spasenjsko poslanje naviještanja Evanđelja.*”

Evangelizacija je za Pavla VI bila prioritetno pitanje, kao što je i sam istaknuo: “*Društvene prilike nas obvezuju da preispitamo metode, da pomoću svih mogućih sredstava pronađemo način da današnjem čovjeku prenesemo kršćansku poruku, jedinu u kojoj će on moći pronaći odgovor na svoja pitanja i snagu za svoj angažman u ljudskoj solidarnosti.*”

27. rujna 1974. tijekom svečane euharistije povodom otvaranja sinode, Pavao VI je u svojoj homiliji božanskom Učitelju uputio ovu molitvu: “*Gospodine Isuse, sam čin evangelizacije rađa se od tebe, Gospodine, kao rijeka; ono ima izvor, a ti si, Kriste Isuse, taj izvor. Ti si povijesni razlog, ti si djelotvorni i*

transcendentni razlog ove čudesne pojave: apostolata, od tebe, Učitelju; od tebe, Spasitelju; od tebe početak i uzor.” Malo zatim skupština je otvorena u sinodskoj dvorani. Tom je prilikom Pavao VI postavio tri glasovita pitanja: “**Tko smo mi? Što činimo? Što bismo trebali učiniti?**” Nakon tih uvodnih riječi papa je preispitao **narav i cilj evangelizacije**, kao i **metode i sredstva** koji su u skladu s naviještanjem evanđelja.

Izvor: <http://www.nccbuscc.org/evangelization/apostolic.shtml> ili <http://www.vatican.va/>

Pitanja za razmišljanje i razgovor u bratstvu

- 1) Što za tebe i tvoje bratstvo predstavlja pojam evangelizacije? Na što nas poziva?
- 2) Istraži u *Pravilu FSR-a* i *Generalnim konstitucijama FSR-a* članke koji se tiču – direktno ili indirektno – teme evangeliziranja.
- 3) Za rad na *Evangelii nuntiandi* tijekom ove godine, nabavi si primjerak Pobudnice.

II. DIO: DUHOVNOST I SOCIJALNI NAUK CRKVE

Tema 1/3: Svjetski dan mira – 1. siječnja 2011.

VJERSKA SLOBODA, PUT KA MIRU (točke 1-5)

Autor komentara, sažetka i pitanja: fra Amando Trujillo Cano, TOR

Nova godina obično budi u nama mnoga očekivanja i želje dok za tek završenu godinu zahvaljujemo Gospodinu na Njegovim mnogim blagoslovima, stečenim iskustvima te na prilikama i izazovima što nas čekaju u budućnosti. Upravo na početku svake građanske godine, Crkva svečano slavi Mariju kao Majku Božju. Liturgija dana nas poziva da slijedimo primjer pastira koji “*odoše žurno u Betlehem i nadoše Mariju i Josipa s Djetetom gdje leži u jaslama*” (Lk 2,16); poziva nas također da učimo od Marije koja je pohranjivala sve događaje koji su se zbivali oko djeteta Isusa “*razmišljajući o njima u srcu svome*” (Lk 2,19). Neprestano tražiti Isusa u svome životu i razmišljati o znakovima Njegove prisutnosti čini nas sposobnima vidjeti bezbrojne blagoslove koje smo već primili te prihvaćati buduće. U Isusu svatko od nas više nije rob, nego sin, a ako sin, i baštinik po Bogu (usp. Gal 4,7).

Ova plemenita čast ne može se razumjeti bez implikacija, što individualnih, što društvenih. U svojoj poruci povodom proslave Svjetskog dana mira^[1] (1. siječnja 2011.) papa Benedikt XVI osvrće se kritički na temu o našem aktualnom svijetu koja je direktno povezana s dostojanstvom ljudskih bića i našim najdubljim identitetom te najvišim težnjama koje posjedujemo kao djeca Božja: *vjerska sloboda, put ka miru*.

Na početku poruke Benedikt XVI izražava želje radosti, blagostanja i mira, no žali što je u protekloj godini vladalo ozračje progona, diskriminacije, nasilja i vjerske netolerancije. On na poseban način tu misli na Irak gdje nasilje i atentati predstavljaju veliku prepreku “*željenoj stabilnosti i pomirenju*”. Podsjeća na niz žestokih napada koji su počeli 31. listopada kad su “*ubijena dva svećenika i više od pedeset vjernika dok su sudjelovali na misnom slavlju*” u bagdadskoj katedrali. On također ohrabruje ovu kršćansku zajednicu obećavši svoju “*blizinu i blizinu čitave Crkve, koja je konkretno izražena na nedavnoj Posebnoj biskupskoj sinodi za Bliski Istok*”. Osim toga papa zahvaljuje “*vladama koje se trude da ublaže trpljenja te braće ljudi*” te poziva “*katolike da mole za svoju braću u vjeri koja trpe nasilja i netrpeljivost*”. On zatim tvrdi: “*Mnogi od njih su svakodnevno izloženi uvredama i često žive u strahu zbog svojega traženja istine, zbog svoje vjere u Isusa Krista i svojeg iskrenog apeliranja na poštivanje vjerske slobode. Sve je to neprihvatljivo jer predstavlja uvredu Bogu i ljudskom dostojanstvu; osim toga, to predstavlja prijetnju sigurnosti i miru i sprječava ostvarenje istinskog i cjelovitog čovjekova razvoja.*” Benedikt XVI tvrdi da “*Nijekati ili samovoljno ograničavati tu slobodu znači gajiti ograničeni pogled na osobu; potamniti javnu ulogu religije znači stvarati nepravedno društvo, jer ne uzima u obzir pravu narav osobe.*” Stoga potiče “*muškarce i žene dobre volje da ponovno revno prionu izgrađivanju svijeta gdje će svi moći slobodno ispovijedati vlastitu vjeroispovijest ili vjeru i živjeti vlastitu ljubav prema Bogu sa svim srcem, sa svom dušom i sa svim umom (usp. Mt 22,37).*”

U drugoj točki Poruke papa tvrdi da je *pravo na vjersku slobodu* ukorijenjeno u samo dostojanstvo ljudskog bića koje je transcendentne naravi. U tom smislu dodaje: “*Bez priznavanja vlastitog duhovnog bića, bez otvaranja transcendentnom, čovjek ostaje prignut nad samim sobom, ne uspijeva pronaći odgovore na pitanja vlastitoga srca o smislu života i domoći se trajnih vrijednosti i etičkih načela, a ne uspijeva čak ni iskusiti istinsku slobodu i izgrađivati pravedno društvo*”. Benedikt XVI zatim kaže da je vrijednost ljudskog dostojanstva objavljena u Svetom pismu “*kao odjek samoga našeg iskustva*”, citirajući Ps 8,3-6: “*... što je čovjek da ga se spominješ?... Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega okruni. Vlast mu*

dade nad djelima ruku svojih, njemu pod noge sve podloži.” U slijedu svoga promišljanja nadalje kaže: “Vrhunaravno dostojanstvo osobe je bitna vrijednost židovsko-kršćanske mudrosne tradicije, ali, zahvaljujući tome što se svi ljudi služe razumom, može se priznati svima... Poštivanje bitnih sastavnica ljudskog dostojanstva, kao što su pravo na život i pravo na vjersku slobodu, je uvjet moralnog legitimiteta svake društvene i pravne norme.”

U 3. stavci papa tvrdi da je vjerska sloboda u ishodištu moralne slobode i treba je shvatiti “ne samo kao zaštićenost od prisile, već još prije kao sposobnost da čovjek može činiti vlastite izbore u skladu sa istinom.” Osim toga, on tvrdi da “Sloboda koja je neprijatelj ili je ravnodušna prema Bogu u konačnici niječe samu sebe i ne jamči puno poštivanje drugoga... Iluzija da će se u moralnom relativizmu naći ključ za mirni suživot je zapravo izvor podjela i nijekanja dostojanstva ljudskih bića... U vezi s tim je nezamislivo da vjernici “moraju zatirati jedan dio samih sebe – svoju vjeru – da bi bili aktivni građani; ne bi se smjelo nikada dogoditi da se radi uživanja vlastitih prava mora nijekati Boga.””

Četvrti odlomak objašnjava da je “vjerski odgoj povlašteni put za osposobljavanje novih naraštaja da prepoznaju u drugome svoga brata i svoju sestru, s kojima se želi zajedno kročiti i surađivati kako bi se svi osjetili živim udovima iste ljudske obitelji, iz koje nitko ne smije biti isključen”. Stoga papa ističe središnju i temeljnu ulogu obitelji utemeljene na ženidbi između muškarca i žene, “prva škola odgoja i društvenog, kulturnog, moralnog i duhovnog rasta i napredovanja djece.”

U 5. točki Benedikt XVI govori da je vjerska sloboda “tekovina političke i pravne kulture. Ona je osnovno dobro: svaka osoba mora imati mogućnost da slobodno ostvaruje pravo da, kao pojedinac ili zajednica, ispovijeda i očituje vlastitu religiju ili vlastitu vjeru, bilo javno bilo privatno, u naučavanju, u praksama, u tiskovinama, u bogoslužju i obdržavanju obreda... Međunarodni zakoni priznaju tako da prava vjerske prirode imaju isti status kao i pravo na život i osobnu slobodu, čime potvrđuju da ona pripadaju samoj jezgri ljudskih prava, onih općih i naravnih prava koje ljudski zakon ne smije nikada nijekati.” Na taj je način vjerska sloboda predstavljena kao “lakmus papir kojim se provjerava poštivanja svih ostalih ljudskih prava”.

Pitanja za razmišljanje i razgovor u bratstvu

- 1) Što znači utjelovljenje Sina Božjega u ozračju progona, nasilja i vjerske netolerancije koje je prisutno u nekim dijelovima svijeta?
- 2) Kako svjetovni franjevci mogu pomoći da se razvije veći osjećaj vjerske slobode i mira u tvom mjestu i tvojoj zemlji?

^[1] www.vatican.va/holy_father/benedict_xvi/messages/peace/documents/hf_ben-xvi_mes_20101208_xliv-world-day-peace_it.html